

Skoledagene at blive udbyttede ved Løn-arbejde. Men det er jo altid et Fremskridt, at det bestemmes, at Skolebørn paa de Dage, hvor de søge Skolen, ikke maa beskæftiges før Kl. 6 og ikke 3 Timer før deres Skolegang. Jeg haaber, at der i det Udvalg, som bliver nedsat om Sagen, maatte være Stemning for, at man i alt Fald gik saa vidt, at man bestemte, at intet ukonfirmeret Tyende overhovedet maa beskæftiges før Kl. 6. Jeg har ikke kunnet vinde Flertal for denne Opfattelse i Kommissionen, og alene eller sammen med min Meningsfælle har jeg ikke villet stille Særforslag, men vi have reserveret os, at vi, naar Sagen kom til Behandling her i Rigsdagen, vilde stille dette Krav, Kravet om, at unge Personer under 14 eller 15 Aar ikke maa benyttes til Arbejde før Kl. 6 om Morgenen, og at de ikke maa benyttes til Natarbejde. Det er nu meget almindeligt Tilfældet dér, hvor man f. Eks. har Tjenestedrenge, at det er Tjenestedrengen, som maa op om Natten, som maa vaage om Natten; naar der f. Eks. er et eller andet Arbejde, som paakræves ude i Stalden, er det Drengen, som skal vaage, Barnet, som maaske skal i Skole næste Dag og arbejde. Det er selvfølgelig i høj Grad til Skade for Barnet, foruden at det er i høj Grad forstyrrende for Skolearbejdet. Der er ingen, som ved bedre Beskød om dette Forhold, antager jeg, end f. Eks. den højtærede Formand, der som gammel Lærer har Kendskab til disse Forhold; han kender sikkert saadanne smaa Tjenestedrenge, som have siddet og sovet i Skolen, og som have sovet, fordi de ikke have faaet Søvn nok, ere blevne misbrugte af deres Husbonder, ikke have faaet Lov til at faa den Hvile, de skulde have. De Læger, som beskæftige sig med Sundhedspleje, have i Bøger og Afhandlinger, som omhandle Søvnens og Hvilens Betydning, fremhævet, at f. Eks. Børn i Alderen fra 11 til 14 Aar maa have 9—10 Timers Søvn, og at Børn, som ere svagt begavede eller lidt sjæleligt defekte, maa have mere Søvn. Mange faa det ikke, og det er min Overbevisning, at adskillige Personer ligefrem ere blevne sjælelig misdannede derved, at der er blevet paalagt dem for meget Arbejde, og at de have faaet for lidt Hvile og Søvn, medens de vare Børn. Det er et Krav, man maa stille baade i Barnets og Samfundets Interesse. Det kan ikke ventes, at Forældrene her skulle varetage deres Børns Interesse, jeg har set alt for mange Vidnesbyrd om, at fattige Folk, som ingen In-

teresse Det vilde interessere mig, om det ærede Medlem (N. C. Jensen), som er Ordfører for Regeringspartiet, vilde undlade at forstyrre mig. Jeg er ikke kommen til at tale paa et Tidspunkt, hvor det var muligt at samle Medlemmernes Opmærksomhed, men paa et Tidspunkt, hvor de fleste Medlemmer ikke længer have Tid, Lyst eller Lejlighed til at overvære Forhandlingerne. Jeg ventede dog, at det ærede Medlem, der er Ordfører for Regeringspartiet og har siddet i Kommissionen sammen med mig, vilde have saa megen Interesse for Sagen, at han vilde høre paa mig, naar jeg udviklede mit Synspunkt. Det er en stor og alvorlig Sag, en af de største, vi komme til at beskæftige os med, men for mange Medlemmer er det ganske vist ikke saa stor en Sag som den elendige Militærsag, om hvilken vi Dage og Uger igennem have diskuteret op ad Vægge og ned ad Stolper. Naar jeg her søger at begrunde mit Standpunkt til nærværende Sag, som berører 2—300,000 Mennesker i vort Land, synes jeg, det burde paakræve i alt Fald de Medlemmers Opmærksomhed, som ere udsætte til at være Ordførere for de andre Partier i denne Sag.

En Bestemmelse i Lovforslaget giver Tyendet Ret til en aarlig Ferie paa 3 Dage, naar det har tjent $\frac{1}{2}$ Aar, og paa 1 Uge, naar det har tjent 1 Aar. Ifølge den anden Bestemmelse kan der mellem Husbonden og Tyendet træffes Overenskomst om, paa hvilken Tid af Aaret Ferien skal falde. Jeg er meget glad ved denne Bestemmelse. Jeg tror, at den, optagen i en Lov angaaende Tyende, vil føre med sig, at Kravet om en aarlig Ferie og selvfølgelig en længere Ferie end den, Loven her fastsætter, gennemføres for alle Samfundets Medlemmer. Det vil være et meget stort Fremskridt, at alle, deriblandt Tjenestefolk, kunne faa Ret til en aarlig Ferie. Meget af denne Tjatten med Smaafornøjelser, der finde Sted: Cykelture sent om Aftenen ud paa Landet o. s. v., vil høre op, naar de vedkommende vide, at de have Ret til at faa en Uges Ferie, i hvilken de kunne cykle, se sig om og nyde Naturens Skønhed, i det hele taget rekreere sig og finde Hvile og Adspredelse. Jeg tror, det er i den gode Husbonds Interesse, at en saadan Bestemmelse findes i Loven. Naturligvis er Bestemmelsen om, at der skal indrømmes Tjenestefolk, der have tjent $\frac{1}{2}$ Aar, 3 Dages Ferie, ikke, hvad vi have ønsket, idet vi selvfølgelig have ønsket en Ferie paa 8 Dage saavel for